

There are no translations available.

Слова: Олег Покальчук

Музика: Олег Покальчук

Ти повертаєшся в село,
Його неначе не було.
Тут кожне згарище священне.
А в місті розкопали рів,
А в нім - тіла, і на горі -
Твої батьки і наречена.

Викопуєш і чистиш кріс,
Ідеш з повстанцями у ліс,
Стежею кінно і оружно.
Ракета вгору йде - "Алярм!"
Оце вона - твоя зоря,
Недовга, а яка ж ясна.
Хорунжий, хорунжий.

Пізнаєш шлях, побачиш ціль.
До сповнення обітниці
Покличуть Бог і Україна.
І славний двоколірний стяг
Засяє у твоїх руках
Дороговказом по руїні.

Незримий кулемет заграв
Мелодію нічних заграв,
Життя без помсти осоружне.
І ні Варшава, ні Москва
Не ствердять тут свої права.
За це ти покладеш життя.
Хорунжий, хорунжий.

Нащадок підлого раба,
Який кричить тобі: "Ганьба!"
І марить більшовицьким "раєм",
Не встигне кинутись назад,
Ти кільцями ручних гранат
З життям заручини зіграєш.

Кохання не заступить шлях,
Тобі роковано в зірках,

Ніхто не втримається поруч.
Самотній легше йде у бій,
Собі лишаючи набій.
До вимаршу вперед
І вгору, і вгору.

В обличчях блазнів грає лють,
І вдови зрадників плюють
При згадці імені твого, не дармо.
Їм ріжуть слух твої пісні
І все ввижається вві сні
Прихід московського жандарма.

Та чути крок нових полків,
Юнацькі погляди палкі
Доводять, що не вмерла мужність.
До звіту правді "вправо глянь!"
Герою визвольних змагань,
Повінчаний із майбуттям
Хорунжий, хорунжий.